

У име Оца и Сина и Светога Духа!

И ове недеље, браћо и сестре, једна наизглед обична јеванђељска прича, један догађај али препун дубине, смисла и поуке. Данашње Свето Јеванђеље говори о свадби царевог сина.

Цар неки припреми свадбу своме сину, позва многе званице али оне не хтедоше доћи. Посла с улице да зову и друге званице а они: неко оде своју њиву да обиђе, неко свој виноград, неко своју продавницу и не одазваше се а неки од њих чак и његове слуге наружише и избише. А домаћин рече, цар рече: „Идите и кажите – све је спремљено дођите на свадбу“. Али они не дођоше. Онда посла слуге своје на улице, на раскршћа, на путеве, да саберу све које нађу, и зле и добре, и да их позову на свадбу, да му се испуни кућа, да оно што је спремио не пропадне, да буде употребљено. И, заиста, тако слуге урадише и напуни се кућа, напуни се трпеза царева. А онда цар као домаћин дође да обиђе госте, да их поздрави, да их види. Међу гостима тамо, виде једнога који није пристојно одевен. Није имао на себи свадбено рухо. Вероватно у то време, поготово на таквим свечаностима као што је свадба царевог сина, да су имали спремљене неке огртаче које су гостима делили да би сви били пристојно одевени за царевом трпезом. А онај један се нађе без тога руха свадбенога. И пита га цар: „Откуд ти овде, како си дошао кад немаш на себи свадбено рухо?“ А он оћута, није имао ништа да каже у своју одбрану.

Ето, то је једна обична, рекли би, прича али има дубоки смисао. Свадба царева сина, цар који прави ту гозбу јесте Господ Бог наш који прославља Сина Свога Господа Христа и позва многе, позвао је све људе, све народе овога света, сва племена што их држи црна земља, све је позвао на Небеску гозбу, на небеску трпезу. Све је тамо спремно, ништа нема што би фалило али, ето, људи се не одазивају. Многима је преча нека земаљска брига, да обиђу своје имање, да обиђу своју радњу, да иду на годишњи одмор, да задовољавају своје грехе, своје страсти. То им је некако прече од одазива на Царев позив. Али од тих многих и богатих који се не одазваше, има и оних

малих, незнатних, сиромашних који се одазивају на царев позив. И они су ти који испунише цареву трпезу, царев дворац.

А онај што беше без свадбеног руха, као се он ту нашао? Шта је свадбено рухо за нас, браћо и сестре? То су наше врлине, то је наш живот по Јеванђељу, то је држање заповести Божјих. „Сви који се у Христа крстисте, у Христа се обукосте“. То је то свадбено рухо које треба да краси свакога Православнога хришћанина. „Угледајте се на мене“, каже апостол Павле, „као ја на Христа“. То је то свадбено рухо. Ако се неко нађе тамо без тога свадбеног руха шта ће бити са њим? Што и са овим гостом који није био приправан за царску трпезу. Њега су везали, бацили у тамницу, тамо најкрајњу, што је дошао тако неприпремљен на свадбу царева сина. То чека и оне, браћо и сестре, који су позвани на Небеску Гозбу, на Небеску Свадбу а нису припремили себе, нису душу своју оденули у рајске врлине, јеванђељске врлине, у добра дела као што каже у Светом Писму: „Јесте ли гладне нахранили, жедне напојили, голе оденули, болеснике посетили, оне у тамници утешили“. Јер каже Господ: „Кад учинисте једном од ове Моје мале браће и Мени учинисте“. То је смирење Господње. Он Себе изједначује са свима нама, са нама беднима и грешнима, ми смо Његова браћа, чак Он се поистовећује са нама – ако једноме од њих учинисте Мени сте учинили. Тим делима, браћо и сестре, ми облачимо душу своју у то свадбено рухо и постајемо достојне званице Царства Небескога. А ако се на томе не трудимо, ако пренебрегнемо царев позив - јер каже на крају овога Јеванђеља: „Много је званих ал' је мало изабраних“. Кад кажем много, Господ је све позвао, није правио дискриминацију. Господ Христос је дошао ради спасења целог рода људскога, свих народа, свих племена. Није правио никакву разлику међу људима по боји коже, по боји очију или тако нешто, него је само тражио да верујемо у Њега, да чинимо Његове заповести и то су они који су изабрани, који се одазивају, који прихватају и који по томе живе.

Ето, нека би дао Господ, браћо и сестре, и свима нама да схватимо ову јеванђељску дивну причу и да се припремамо, да се припремамо

да будемо у броју оних који су не само звани него и који су изабрани, који су одабрани, који су се припремили, који су се удостојили и који су спремни да уђу у Царство Небеско и да седну за ту Небеску Трпезу где је Господ припремио све оно што треба за Живот Вечни; и вечна правда и вечна истина и вечна љубав и вечна милост, све је Господ спремио и дарује то људима.

Нека би дао Бог молитвама светогa пророка Захарије и праведне Јелисавете, родитеља светогa Јована Претече, којима је овај дан посвећен, а и овај храм посвећен је њиховоме сину светом Јовану Претечи, нека би они са молитвама наших дивних светитеља помогли нама свима и целом роду нашем да се одазовемо на позив Царев, на улазак у Царство Небеско и да нас учини достојнима Вечногa Живота у Царству Своме, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светогa Духа сада и увек и у векове векова.

Амин!